

ECHTGENOOT TE KOOP

Drents blijspel in drie bedrijven

door

ROELOF STEENBERGEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ECHTGENOOT TE KOOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROELOF STEENBERGEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Stel je eens veur.....

.....Een klein boerderijtje, ergens buten het dorp, stiet helemaol alleen.

Modernisering is an deze bewoner veurbij gaon. De bewoner is een olde boer, die al meer as 15 jaor alleen is, umdat zien beide ouders overleden bint. Hij is niet echt een schoonmaak-type. Af en toe komt z'n zuster, die in het dorp woont.

Deze zuster veural, wil graag dat broerlief toch maor eens een vrouw opzoekt.

Maar ja, hoe kom je aan een vrouw.....

PERSONEN:

Warmold - ongeveer 45 jaar, wat sullige, ouderwetse boer.

Coba -zijn iets oudere zuster, wil hem graag bemoederen.

Rieks - vriend van Warmold, ongeveer zelfde figuur als Warmold. ± 50 jaar

Remmelt - buurman van Warmold, af en toe wat ondeugend, ± 60 jaar.

Willie - 32 jaar, dochter van Remmelt.

Richard - 30 jaar, agent van een bemiddelingsburo, vlotte vent

Verona - ong. 31 jaar, wil terug naar het platteland.

Stien - ong. 43 jaar, zoekt een rijke kerel.

Jaqueline - ong.40 jaar, kan niet zonder kerel.

Karolien - 25 jaar, heet eigenlijk Karel.

DECOR:

Eenvoudige woonkamer. In het midden een kale keukentafel, met een zgn. “zwilk” er op.

Er om heen vier eenvoudige keukenstoelen. Links op het toneel een ouderwetse kleine kachel, waarbij een rieten leunstoel staat. Van hieruit, gezicht op t.v.

Midden achter een deur, die naar de deel gaat, van waaruit men ook naar buiten kan.

Rechts een deur, die toegang geeft naar de keuken en de slaapkamers.

Aan de rechterkant staat ook een soort theekastje, waarop een draagbare radio en een telefoon.

Door de kamer zijn waslijnen gespannen. In het eerste bedrijf hangt er alleen een hemd en een theedoek aan.

Alles zeer eenvoudig. Aan de wand alleen een zwart-wit foto van zijn ouders, en eventueel een klok.

Het stuk speelt in het hele vroege voorjaar.

EERSTE BEDRIJF

(Als het gordijn opengaat, zit Warmold in zijn eigen rieten stoel bij de ouderwetse kachel, zijn zuster Coba, is met een zachte bezem bezig de vloer aan te vegeen.

Warmold is gekleed in een bruine manchester broek, hij heeft de klompen gewoon aan in de kamer. Hij draagt een ouderwets boeren overhemd (blauw-wit gestreept), zijn blauwe werkjasje hangt over een knop van een stoel. Hij heeft zoals altijd zijn grijze pet op.

Coba is wel iets beter bij de tijd, maar zij draagt bij haar jurk of rok altijd een schort. Haar jas hangt over een stoel)

WARMOLD: Hol nou toch eens op met dat hemmeln. Mens het is ja niet smerig. Ik word hier helemaal gesteurd van.

COBA: Dus dan wil jij zeggen dat het hier schoon is. *(ze gaat dan met de vinger over randjes en de kast)* Moe'j eens zien wat een stof. Kerel jij hebt ja geen verstand van huushoudelijk wark.

WARMOLD: Och, ik vind dat ik mij aaltied nog goed red, ik word bijna nooit ziek, dus ik leef ok nog wel in een goeie hygiëne. En de ratten en de moezen rent nog niet met mien eten rondum de boerderij.

COBA: Dat jij der zo gemakkelijk over kunt praoten, dat ergert mij nog het miest.

WARMOLD: Ach lieve zuster, maak je toch niet zo drok, en erger je toch niet, dat doe ik ok ja niet, en moe'j eens zien hoe lekker onbezörgd of ik leef.

COBA: Ja dat huuf je mij niet te vertellen, daar weet ik alles van, en dan aaltied die beide vrienden van je hier, die Rieks en die Remmelt, ok daar komt niks geen goeds van.

WARMOLD: Ik zul niet weten, waarom niet, wij hebt het best naor onze zin, en wij doet geen vlieg kwaod.

COBA: *(raast maar door)* En dan aaltied weer de fles op de taofel, en aaltied weer an de zuiperij. 't Is ja schandalig.

WARMOLD: Och wij drinkt wel eens een borreltje, maor meestal heb wij dan de koffie al op. *(Hij blijft steeds heel rustig, en lacht af en toe wat gemeen richting Coba, maar zij ziet dit niet, dus hij steekt*

haar dik de gek aan)

COBA: Nou ik ben bang he, dat je zölfs in de koffie nog een borrel doet. Oh, jullie toch, jullie vreselijke kerels.

WARMOLD: Nee Coba, dat doe wij niet, want dat zul ja jammer wezen, want koffie smaakt van zich zelf ja zo lekker, nee die smaak mot der aan blieven zitten.

COBA: Och kerel met jou kan men ja geen gesprek voeren, want jij trekt je ja nergens wat van aan. En dat is alleen maor slimmer worden naodat pap en mam overleden bint.

WARMOLD: Toen mos ik mij ok ja wel veranderen, want toen kwam ik overal alleen veur te staon. En toen heb ik mij ok veurnomen om mij nergens meer druk over te maken, zölfs niet over dat gemekker van mien zuster.

COBA: Zal ik je eens wat vertellen, het wordt de hoogste tied, dat jij je eens een vrouw opzoekt. En dan een, die je ok flink under de plak kan hollen.

WARMOLD: En moet ik die zelf opzoeken? Dan kun je het wel vergeten.

COBA: Natuurlijk moe’j dat zelf doen, of dacht jij misschien ok nog dat ik dat veur je regelde.

WARMOLD: Dat was wel net zo gemakkelijk. Maor bespaar je de moeite, want ik red mij alleen nog opper best.

COBA: Ik kan der wel veur zorgen, dat der zo’n bemiddelingsburo langs komt.

(tijdens dit laatste is Remmelt binnen gekomen. Remmelt loopt meestal in een overall, met een alpino muts op, ook op klompen)

REMMELT: Goeiemorgen, met z’n beiden.

COBA: Goeiemorgen, zo dan komt der nog zo’n klaploper bij?

WARMOLD: Goeiemorgen Remmelt, kom bij mij zitten jong, want ik kan wel wat steun gebroeken.

REMMELT: Wat is der aan de hand dan, wat heur ik daor net, wil Coba jou een bemiddelingsburo sturen, je wilt de boerderij toch niet verkopen? *(Remmelt schuift een stoel vlak bij Warmold, en gaat zitten)*

COBA: Nee, naotuurlijk niet, meneer wil in dizze zwijnestal blieven wonen.

WARMOLD: Nou nee Coba niet in de stal, maor bij de stal, want ik ben nou eenmaal boer.

REMMELT: Oh, ik begriep het al, en nou wil Coba een buro sturen die der in bemiddelt, dat de dieren een menswaardig bestaon kriegt.

COBA: Ach jij idioot, je bint al net zo gek as mien breur.

REMMELT: Wat dan Coba, har ik zeggen moeten, de dieren kriegt een meer dier-vriendelijk bestaon. Dan moet ze zeker allemaal bij de winterdag met sokken an en een puntmuts op in de stal liggen.

WARMOLD: Ha, ha, ha, ha. Dat kan gezellig worden, maor dan wil wij de kleur van de mutsies oetzuken Remmelt, want wij beide bint heel erg kleur-gevolig..

COBA: As je nou niet ophold met je vreselijke idioterie, dan gao ik weg.

WARMOLD: Maor je komt toch nog wel een keer weer Coba?

COBA: As jij je niet veraandert, dan kom ik hier niet weer.

WARMOLD: Maor Coba, zo hef oes va mij maakt. En hie hef jou ook maakt zo as je bint, en jij wilt je zölf toch ok niet veranderen.

COBA: Warmold hol op, want je weet dat ik hier niet tegen kan.

REMMELT: Vertel nou ies wat het probleem is, dan kan ik misschien bemiddelen, dan heb je ok geen buro neudig.

COBA: Ik wil niet dat mien breur hier nog langer allèn zit.

REMMELT: Dat döt hij ok niet, want ik kom alle dagen wel twee keer bij hum as hij niet op de boerderij bezig is, en dan komt zien kameraod Rieks ok nog geregeld een keer, nou en jij bint der vaak even. En dan mien dochter nog, moe'j ies zien hoe vaak of oes Willie hier wel niet hen wupt. Nee, hij vereenzaamt niet.

COBA: Dat bedoel ik niet, maor hij moet zölf een vrouw hebben.

REMMELT: Maor ik zie hier geregeld een vrouw naor toe gaon, en dan zit der iemand een poos in de auto te wachten, en nao een poos gaot ze samen weer weg.

WARMOLD: Je liegt da'j barst Remmelt, ik heb nog nooit zo'n vrommes in hoes had, en die komt hier ok niet. Dat döt allèn die schuinsmarcheerder hier veur oet de straot.

COBA: Nou ja, ik weet niet waor as je het over hebt, maor ik vin dat

oes Warmold een vaste relatie neudig hef.

WARMOLD: En zo'n vaste relatie kan allèn maor met een vrömde vrouw. Mag dat niet met Remmelt of met Rieks.

COBA: Je bint toch wel goed , of niet?

WARMOLD: Ik vuul mij prima.

REMMELT: Trouwens, as je een relatie hebt, dan huuf je niet beslist bij mekaar te wonen. Dus Warmold, wij hebt al een relatie.

WARMOLD: En die hol wij maor zo as die is. En verder geen polonaise aan mien lijf..

COBA: Maor je kunt het toch wel ies proberen met een vrouw.

WARMOLD: Wat moet ik proberen met een vrouw?

COBA: Nou samen wonen naotuurlijk.

Warmold en Remmelt: Ooooooh.

COBA: Nou liekt je dat wat?

WARMOLD: Nee.

COBA: Maor probeer het dan es. Doe het dan veur mij.

WARMOLD: As aal vrouwluu net zukse zeurders bint as dat jij bint, dan begun ik der nooit van mien leven an.

REMMELT: How, how, Warmold, zo mag je niet over je zuster praoten.

COBA: Vertel mij ies Remmelt, jij bint toch aaltied getrouwd west, je bint nou een jaor of zes alleen, is 't niet?

REMMELT: Tot zo ver klopt alles nog, maor gao verder.

COBA: Zo slecht was het huwlijk toch niet. Jij was toch ok gelukkig met een vrouw naast je.

REMMELT: Ja Coba, je hebt geliek, ik was gelukkig met mien vrouw. Maor zo af en toe as ze ies een dag weg ging, was ik ook zo verschrikkelijk gelukkig, he., eigenlijk nog gelukkiger

COBA: En je vrouw hef je toch ok een pracht van een dochter schönken.

REMMELT: Nee, zo is het niet helemaol, ik heb mien dochter niet op mien verjaordag kregen, wij hebt der samen an knooid, um heur te kriegen.

COBA: Met jullie valt ok niet verstandig te praoten.

WARMOLD: Nou weet je wat Coba, dan gao jij maor verder met het wark, en dan praot Remmelt en ik wel een poossie samen.

REMMELT: Ja, ja, dat is ok een goed idee. Misschien wil Coba de glassies en de fles wel even anhalen.

COBA: *(boos)* Nooit van mien leven, doe maor ies wat, op de boerderij is toch genug te doen.

WARMOLD: Op de stal heb ik alles op de regel, in de zwieneschuur is het rustig en schoon, en op het land kan ik nog niet wezen. Dus nou jij weer lieve zus.

REMMELT: Warmold hef groot geliek, ik wil ok zo graag wat doen he, maor ja wat.

COBA: Jij doet toch ok nog wat loonwark? Nou en hebt aander boeren ok niks veur je te doen.

REMMELT: Jao wel, maor dat slao ik allemaol of, want dan moet ik Warmold ja allèn laoten. Nee, dat kan niet.

WARMOLD: Oh, maor as jij wat doen moet, waor as wat an te verdienen valt, dan huuf je veur mij niet in hoes blieven, want dan bel ik mien kameraod Rieks op.

REMMELT: Niet jè kameraod Rieks, maor oeze kameraod Rieks.

COBA: Ja, nog zo'n aole vrijgezel, die allèn maor verkering met een fles hef.

REMMELT: Maor dat had hij al, toen hij nog in de kindewagen lag, want hij hef mij verteld, dat hij an de fles groot bracht is.

COBA: Ik maak mien wark daon, en dan gao ik hen hoes, want met jullie valt niet te praoten.

REMMELT: Nou Coba, ik zal het jou gemakkelijk maken, ik moet nog even naor de winkel, dat doe'k direct, dan kun jij rustig je wark klaor maken.

WARMOLD: En dan laot je mij hier allèn met mien zuster? Net nou je heur eerst kwaod maakt hebt. Maor dat overleef ik niet.

COBA: Stel je niet zo belachelijk an kerel. Ik vreet je niet op.

WARMOLD: Maor het liekt mij toch beter dat ik maor met Remmelt naor buten loop, en dan zuuk ik in de schuur wel wat wark op.

REMMELT: Dag Coba, en verbeter je wat he.

COBA: Och begun bij je zölf kerel. *(heren af, en Coba gaat even alleen door met het schoonmaken in de kamer, dan pakt ze een*

briefje, die ze ergens in haar kleren verstoppt heeft, met het briefje gaat ze naar de telefoon, draait een nummer, daarna)

Met relatieburo "het boterbriefje"?..... Ik heb gesproken met Uw vertegenwoordiger Richard Kom...., kom..., eh kom nou ja en dan nog wat....wat zegt U?....oh Kommenius, ja dat was hum. Is hij der nu ook?

Wat zegt U, oh lieve help, maar dan komt hij hier naar toe. Dus hij is al onderwegens. Nou dank U beleefd, dag hoor. *(legt hoorn neer, en staart even voor zich uit.)* Maor dan moet ik maken dat ik weg kom, want hier wil ik niet bij wezen.

WILLIE: *(een vrolijk uitziende dame van 32 komt binnen, gewoon modern gekleed, maar niet tè, bv. In spijkerbroek)* Hoi Coba, is mien va hier ook?

COBA: Dag Willie, nee je va is hier niet, die moest nog even naor de winkel, dus die zal wel in het dorp zitten.

WILLIE: Wat vrömd, want miestal komt hie dan wel eerst even bij mij om te zeggen, dat hie weg giet. Nou ja, hij redt zich ook wel.

COBA: Nou ja, misschien hangt hij ook nog wel argens oet met Warmold, want de kerels waren weer bar vervelend vanmorgen.

WILLIE: Daor moet jij je niet zo veul van antrekken, want ze meent het niet zo arg.

COBA: Ik begriep niet hoe jij het alle dagen met je va oethollen kunt.

WILLIE: Net as ik zei, gewoon het ene oor in, en het andere weer uut.

COBA: Hoe komt het, dat jij zölf nooit een vent hebt Willie?

WILLIE: Och ik wil mien va niet in de steek laoten, en trouwens de waore bin ik ook nog niet tegen kommen.

COBA: Zul die dan nog wel een keer kommen?

WILLIE: Nou eerlijk gezegd, hoop ik dat wel.

(heel voorzichtig gaat de buitendeur open)

RICHARD: *(half in de deur)* Goedemorgen, sorry dat ik zo maar binnen kom, maar ik kon geen bel vinden.

WILLIE: Die hebt ze hier ook niet.

RICHARD: Maar woont hier de familie Buis?

COBA: Ja, dat is mien breur, moe'j hum hebben?

RICHARD: Oh praot jullie gewoon plat, dat is een stuk gemakkelijker, dan doe ik dat ook.

COBA: Oh, wacht ies ik denk dat ik wel weet wie as je bint, ik zuuk mien breur wel even op. *(grijpt jas, die over een stoel lag, en is heel snel weg)*

RICHARD: Nou, dat is ook wat moois, bin ik hier nog maor net, en laot ze mij alleen met een heel mooie vrouw. Daor kan ik eigenlijk niet tegen

WILLIE: Jij bint wel complimenteus kerel.

RICHARD: Nou maor ik heb toch wel geliek, alles an jou is goed gevormd, je hebt een leuk snoetie....

WILLIE: Ja, stop maor, want dat soort praoties heb ik een hekel an, en veural van vrömde kerels. En je doet net of je verstand van vrouwen hebt.

RICHARD: Oh, maor dat heb ik ook, want ik handel in vrouwen.

WILLIE: Wat doe jij?

RICHARD: Nou, net as ik zee, ik handel in vrouwen.

WILLIE: Nou dan bel ik onmiddellijk de politie, want vrouwenhandel is wel een misdoad.

RICHARD: De handel van mij is zuver, daor mankeert niks an, ik bin commissionair veur een relatieburo. Heb jij al een relatie?

WILLIE: Nee, en ik bin ook niet op zuuk.

RICHARD: Ik zou jou anders graag in mien bestand willen hebben.

WILLIE: Ja, dat zal wel, maor vergeet het maor.

WARMOLD: *(komt binnen)* Moi. *(blijft bij de deur staan, en zegt niks alle drie kijken elkaar aan, dan doorbreekt Willie de stilte)*

WILLIE: Dit is een meneer van een relatieburo. Zuuk jij een vrouw, buurman?

WARMOLD: Nee, ik niet, wel hef je hier hen sturd?

RICHARD: *(loopt naar Warmold, geeft hem een hand)* Dag meneer Buis, ik bin Richard Kommenius, en ik heb een ofspraak via een vrouw waarvan ik de naam niet meer weet, en die ik alleen maor an de tillefoon had heb.

WARMOLD: Hoe zag ze der oet?

RICHARD: Dat kon ik veur de tillefoon niet zien.

WARMOLD: En wat mot der gebeuren dan?

WILLIE: Ik denk dat ik het wel al snap Warmold, dat hef je zus Coba vast um handen had, die wil je an een vrouw helpen.

WARMOLD: Vast en zeker. Maor vergeet het maor, want ik heb geen belang bij een vrouw.

RICHARD: Maor toch moet ik enkele dames langs sturen, want die mevrouw hef de commissie al betaald.

WILLIE: Praot jullie maor verder, ik gao naor mien eigen huus.

RICHARD: Kan ik straks nog even bij jou langs kommen, um een afspraak te maken.

WILLIE: Nee meneer vergeet het maar, ik wil niet in jouw plakboek.
Hoi.(af)

WARMOLD: En hoe giet dit nou verder dan?

RICHARD: Ik heb veur jou vier dames oetzöcht, en deze dames hebt ook alle vier instemd met een kennismaking met jou. Ze kent je nog niet, maor de gegevens die ik over jou heb, die stunnen heur alle vier heel goed aan.

WARMOLD: Dat is nog al wat.

RICHARD: Wil je de foto's ok even zien?

WARMOLD: Ja, doe maor.

RICHARD: *(pakt foto's uit zijn tas)* Kiek, dit bint ze, nou wat vind je der van?

WARMOLD: Och dizze is wat een aparte, maor die aander drie is niet zo gek, maor is die daar niet arg jong veur een kerel as mij.

RICHARD: Jouw leeftied kennen ze alle vier, en dizze dames waren echt enthousiast.

WARMOLD: Maor ik niet. Ik moet niks van vrömde vrouwen hebben. Ik had liever had, dat je met een nust jonge honden kommen waren.

RICHARD: Wat....?

WARMOLD: Ja mien hond is veurige maond overleden, en ik wil nog wel een neie weer hebben.

RICHARD: Nou, jonge honden heb ik niet, maor ik weet misschien nog wel ien. Een kennis van mij, en daor de buurman van hef een nust jonge Drentse patrieshonden.

WARMOLD: Och kerel, dat is geweldig, want ik had ook een Drentse patrieshond, kun je mij het adres ok geven?

RICHARD: Ja, daar kan ik veur zörge, maor dan moet jij bereid wezen om die dames te ontvangen.

WARMOLD: Veur een jong hond kan der veul.

RICHARD: Mooi, ik noteer nog even een paar gegevens, en dan gao ik der verder met an het wark. Overmörge komt de dames. Is 's murgens um tien uur goed, want dan kun je meteen samen koffie drinken. *(schrijft in een notitieboekje)*

WARMOLD: Och kerel het zwiet brek mij nou al oet, maor ja.....veur een jong hond doe ik veul.

RICHARD: *(gaat staan, sluit koffertje, geeft hand)* Meneer Buis, bedankt veur de medewerking, en kun je mij ook even vertellen aan welke kant dat buurmeidtie woont?

WARMOLD: Der stiet maor ien woning naost oes, dus dat kan maor an ien kant wezen.

RICHARD: Bedankt, en tot overmörge.

WARMOLD: Ja, het beste. *(Richard af)*

Zo Warmold, daar hebt ze je mooi te pakken jong, daar gao'j mooi je iegen ongeluk tegemoet. Eerst de hulp troepen maor ies inschakelen. *(hij belt)* Moi Rieks, kun jij zo gauw meugelijk dizze kaant opkommen?.....ja direct..... ..laot dat maor liggen, eerst hier kommen. Tot straks *(hoorn er op, en direct weer bellen)* Zeg Willie, as jij je va ziet, moe'j hum drekt hier hen sturen. Nee, niet zeuren.....Ja, ik heb hum direct neudig.....Nou hij hef toch zo'n ofstand-bestuurbare-tillefoon bij zuch, bel hum daar dan op.Ja moi. *(hoorn neer leggen, hij zucht, gaat in zijn stoel zitten en kijkt recht voor zich uit.....)* Die verhipte Coba hef mij mooi te pakken had. Die zal ik wel ies weer kriegen. Oh, die giet veur de bijl.

WILLIE: *(in de deur)* Mien va komt der an hor. Maor waor heb je het zo druk met, waor mot hij met helpen?

WARMOLD: Die knaap die hier net was, stuurt mij vier vrouwen.

WILLIE: Jij bint toch niet bang veur vrouwen? Trouwens vier in een keer liekt mij wel wat overdreven, kun jij dat wel an?

WARMOLD: Dat weet ik niet, want ik heb zuks wat nog nooit bij de hand had, en dan komt der nog bij, dit bint vrömde vrouwen, ik

ken ze niet. En daarom moet je pa en Rieks mij helpen. Ik weet mij alleen gien raad.

COBA: (*komt ook binnen, maar blijft angstvallig dicht bij de deur staan*) Hoe is 't oflopen?

WARMOLD: Jij duvel, jij hebt mij wat lapt. Ik krieg jou wel weer, ik ontarf jou met je hiele gezin.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto